Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

DECYZJA KOMISJI

z dnia 4 marca 2004 r.

zatwierdzająca testy na wykrywanie przeciwciał brucelozy bydła w ramach dyrektywy Rady 64/432/EWG

(notyfikowana jako dokument nr C(2004) 654)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2004/226/WE)

(Dz.U. L 68 z 6.3.2004, str. 36)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Decyzja Komisji 2008/984/WE z dnia 10 grudnia 2008 r.	L 352	38	31.12.2008

▼B

DECYZJA KOMISJI

z dnia 4 marca 2004 r.

zatwierdzająca testy na wykrywanie przeciwciał brucelozy bydła w ramach dyrektywy Rady 64/432/EWG

(notyfikowana jako dokument nr C(2004) 654)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2004/226/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzwspólnotowy bydłem i trzodą chlewną [1], w szczególności jej art. 6 ust. 2 lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzja Komisji 2000/330/WE z dnia 18 kwietnia 2000 r. zatwierdzająca testy na wykrywanie przeciwciał brucelozy bydła w ramach dyrektywy Rady 64/432/EWG [2], została istotnie zmieniona [3]. W celu zachowania jasności i przejrzystości wspomniana decyzja powinna zostać skodyfikowana.

(2) Bydło przeznaczone do handlu wewnątrzwspólnotowego musi, w odniesieniu do brucelozy, pochodzić z gospodarstw oficjalnie uznanych za wolne od brucelozy bydła, a ponadto być w ciągu 30 dni od wysyłki przebadane przy użyciu serologicznej próby aglutynacyjnej lub innego testu zatwierdzonego przez Stały Komitet ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt w drodze procedury poprzedzonej przyjęciem odnośnych protokołów.

(3) Zgodnie z art. 16 dyrektywy 64/432/EWG, Komisja, zgodnie z procedurami art. 17 oraz na podstawie opinii Naukowego Komitetu ds. Środków Weterynaryjnych dotyczących Zdrowia Publicznego, uaktualnia i w razie potrzeby zmienia załączniki B, C i D (rozdział II) w celu ich przystosowania do postępu naukowego.

(4) Komisja otrzymała sprawozdanie końcowe Komitetu Naukowego ds. Zdrowia i Dobrostanu Zwierząt, dotyczące zmiany załączników technicznych do dyrektywy 64/432/EWG w celu uwzględnienia postępu naukowego w sprawach gruźlicy, brucelozy i enzootycznej białaczki bydła [4].

(5) W tym sprawozdaniu Komitet Naukowy zalecił używanie preferencyjne testu ELISA, metody odczynu wiązania dopełniacza i testów z użyciem buforowanego antygenu brucelozy w celu wykrycia przeciwciał brucelozy bydła, wykonywanych między innymi na próbkach krwi pobranych z pojedynczych sztuk bydła. Zalecane procedury są zgodne z uznanymi standardami międzynarodowymi ustalonymi w Podręczniku Norm dla Badań Diagnostycznych oraz Szczepionek, 3 wydanie, 1996 r., Międzynarodowego Biura Chorób Epizootycznych (OIE).

(6) W sierpniu 2001 r. OIE opublikowało czwarte wydanie wspomnianego podręcznika, włącznie z pewnymi zmianami opisu testów na brucelozę.

---

[1] Dz.U. 121 z 29.7.1964, str. 1977/64. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 21/2004 (Dz.U. L 5 z 9.1.2004, str. 8).

[2] Dz.U. L 114 z 13.5.2000, str. 37. Decyzja zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 535/2002 (Dz.U. L 80 z 23.3.2002, str. 22).

[3] Patrz: załącznik I.

[4] Dok. SANCO/B3/R10/1999.

▼B

(7) Dlatego zachodzi konieczność zmiany załącznika C do dyrektywy 64/432/EWG celem ustanowienia procedur testowych mających zastosowanie do celów nadzoru i handlu w obrębie Wspólnoty, odzwierciedlających jak najbardziej normy OIE, a także uwzględniających zalecenia Komitetu Naukowego i krajowych laboratoriów referencyjnych w Państwach Członkowskich współpracujących w ramach sieci krajowych laboratoriów referencyjnych dla brucelozy Unii Europejskiej.

(8) Do celów certyfikacji stosowne wydaje się uznanie wyników testów brucelozy uzyskanych z użyciem testu ELISA, metody odczynu wiązania dopełniacza i testów z użyciem buforowanego antygenu brucelozy, jeśli te testy były wykonane zgodnie z zatwierdzonymi protokołami, na próbkach krwi pobranych ze sztuk bydła identyfikowanych indywidualnie, w ciągu 30 dni poprzedzających certyfikację testowanych zwierząt na użytek handlu wewnątrzwspólnotowego.

(9) Z tego względu, do czasu uaktualnienia załączników technicznych B, C i D (rozdział II) zgodnie z art. 16 dyrektywy 64/432/EWG, odczyny ELISA, określone w sprawozdaniu Komitetu Naukowego, metoda odczyn wiązania dopełniacza oraz testy z użyciem buforowanego antygenu brucelozy, określone w załączniku C do tej dyrektywy, powinny byćzatwierdzane do badań brucelozy do celów certyfikacji zgodnie z art. 6 ust. 2 lit. b) i świadectwem zdrowia zwierzęcia znajdującym się we wzorze 1 w załączniku F.

(10) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

▼M1

Artykuł 1

Metoda odczynu wiązania dopełniacza, test z użyciem buforowanego antygenu brucelozy (próba z różem bengalskim (RBT)), test ELISA i metoda fluorescencji w świetle spolaryzowanym (FPA) wykonywane zgodnie z załącznikiem C do dyrektywy 64/432/EWG są niniejszym zatwierdzone do celów certyfikacji.

▼B

Artykuł 2

W przypadku gdy do celów określonych w art. 6 ust. 2 lit. b) dyrektywy 64/432/EWG, zostaje użyty test wymieniony w art. 1 niniejszej decyzji, test ten musi być określony w kolumnie „Test” tabel w pkt 3 tiret drugie i w sekcji A pkt 5 wzór 1 (świadectwo zdrowia) załącznika F do dyrektywy 64/432/EWG.

Artykuł 3

Decyzja 2000/330/WE traci moc.

Odniesienia do uchylonej decyzji są rozumiane jako odniesienia do niniejszej decyzji zgodnie z tabelą korelacji w załączniku II.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK I

Uchylona decyzja wraz ze zmianami

Decyzja Komisji 2000/330/WE	(Dz.U. L 114 z 13.5.2000, str. 37)
Rozporządzenie Komisji (WE)	(Dz.U. L 80 z 23.3.2002, str. 22)

▼B

ZAŁĄCZNIK II

Tabela korelacji

Decyzja 2000/330/WE	Niniejsza decyzja
artykuł 1 i 2	artykuł 1 i 2
—	artykuł 3
artykuł 3	artykuł 4
—	załącznik I
—	załącznik II